

HALLÅ DÄR...

...Birger Simonsson, 71, som åkte sitt 33:e Vasalopp i söndags för Rotarys läkarbank.

Omkring 1 500 skidlöpare avbröt Vasaloppet. Men du kom i mål trots att årets lopp var ovanligt tufft?

– Det var jobbigt och man blev förstås trött. Men jag hade både bra fäste och bra glid. Jag tog god tid på mig och åkte på sparlåga och hade reservkrafter kvar. Tiden blev drygt tio timmar.

Det snöade och spåren försvann tidigt när tusentals åkare körde. Om du ska jämföra söndagens lopp med dina andra 32 Vasalopp.

– Tre gånger tidigare har det varit tuffare. Särskilt 1971. Då var det

mindre med snö och sju grader varmt. Då fick vi delvis åka på blåbärsriset.

Tänkte du aldrig på att ge upp?

– Nä, jag hade ingen tanke på att bryta. Men man får inte tänka på Mora utan dela upp loppet i etapper. Och ha de olika matkontrollerna som etappmål, annars går det inte.

Så det är lite fråga om en psykisk kamp också?

– Ja, man måste tänka på något positivt, något annat än slutmålet. Jag brukar tänka på resor, en god middag med vänner.

Kommer du att åka nästa år också?

– Jag vet inte. Det får inte bli ett krav eller måste, därför brukar jag vara försiktig med att bestämma något direkt. En stund efter att jag gått i mål kom en annan veteran. Han var så trött att han nästan stupade i mål. Då får man sig en tankeställare.

Du åkte för Rotarys läkarbank, fick du någon respons för det?

– Ja, det var någon som skojade och tyckte det var tryggt med en doktor. Det var bara positiva tillrop annars.

GERT LJUNGQVIST

gert.ljungqvist@ystadsallehanda.se